

מאורות אל העבר

ג חשון תרי"א | 09/10/1850

בית מדרשו של האדמו"ר מרוז'ין בעיר סדיגורא.
צילום: ויקיפדיה, נחלת הכלל

מפת עולם

שר המלכות

רבי ישראל פרידמן, האדמו"ר מרוז'ין, נולד בשנת 1796 למשפחה חסידית מיוחסת. בן חמש עשרה הפך רבי ישראל למנהיג, ולחצרו נהרו אלפי חסידים שנהנו מתורתו ומעשרות הניגונים שהלחין. הקו הבולט, ובהחלט יוצא הדופן, בהנהגתו של רבי ישראל היה ה"מלכות". תפיסה זו באה לידי ביטוי בארמון, בכלים מפוארים, בסוג של גינוני מלכות ואף במרכבה מפוארת. כל זאת כדי ליצור מודל של הנהגה ברורה, המעניקה כבוד לחסידים, ולהגדיל, לשיטתו, את "כבוד שמיים". תפיסת ה"מלכות" ברוז'ין הייתה גם סוג של קו אופי בולט: התנהגות בצורה **אצילית**, בהקפדה על ניקיון, בהוד והדר, ובכללי נימוס ודרך ארץ. אפילו התפילה, בניגוד למקובל אצל החסידים, נעשתה אצל הרוז'יני בקול דממה דקה. חסידיו טענו כי למרות העושר הרב שהיה בחצרו, הוא עצמו השתדל לא ליהנות מרכושו, ואף הקפיד ללכת יחף בשל צער השכינה. נאלץ להימלט מרוסיה לאחר שנחשד במעורבות בחיסול שני מלשינים יהודים ונעצר. הוא הקים את חצרו מחדש בסדיגורא שבאוסטרו-הונגריה. נפטר בג' במרחשוון תרי"א (9.10.1850). חסידיו בנו לזכרו בירושלים את בית הכנסת "תפארת ישראל", שהיה מהגדולים והבולטים בבתי הכנסיות שבעיר העתיקה.